

РЕШЕНИЕ

№ 43248

гр. София, 29.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Петя Стоилова

ЧЛЕНОВЕ: Геновева Йончева

Златил Чолаков

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10280** по описа за **2025** година докладвано от съдия Златил Чолаков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба от А. М., представлявана от процесуалния си представител адв. Т. Н., срещу решение № 2188 от 16.06.2025 г., постановено по АНД № 208 по описа за 2025 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 131 – ви състав, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) Серия К № 8412081, издаден от СДВР, с който на А. М., на основание чл. 189, ал. 4 във вр. чл. 182, ал. 4 вр. ал. 1, т. 4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 800 лева, за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния и процесуалния закон - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК). Твърди се, че неправилно е приложен законът, тъй като не е налице повторност в извършването на нарушението, поради липса на обратна разписка за връчване на първия издаден електронен фиш за извършеното първо нарушение, а именно ЕФ серия К № 6483952. Допълва се, че ЕФ не е издаден веднага, което следва да бъде квалифицирано като съществено процесуално нарушение, защото същността на ЕФ е да наказва незабавно виновното лице. Сочи се, че от снимковия материал на установеното нарушение не може да се прецени дали в зоната на измерване попада само един автомобил. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по

съществува на спора, с което да бъде отменен ЕФ. Претендира се присъждане на разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен не се явява лично и не се представлява, получени са писмени бележки на дата 28.11.2025 г.

Ответникът – Столичната дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се представлява и не изразява становище по жалбата. Изпраща писмени бележки на 26.11.2025 г., в които претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна и доказана.

Административен съд София - град, двадесет и девети касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил следното:

На 03.11.2023г. в 14:19 часа по [улица], лек автомобил марка „М.“, модел „“ с регистрационен номер , собственост на жалбоподателката А. М., се движел в посока от [улица]към [улица]. По същото време на [улица]в района до 174 Детска градина "Ф.", от патрул на ОПП-СДВР бил осъществяван контрол за спазване скоростта на движение чрез автоматизирано техническо средство модел ARH CAM S1, с номер на устройството 11743F0. Системата била въведена в експлоатация от служител на ОПП-СДВР, а измерването било извършено в периода от 13.00 до 15.00 часа на 03.11.2023г., съгласно приложения Протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта. В района на контрол е липсвало въдено с нарочен пътен знак В26 отклонение от общото ограничение на скоростта за движение в населени места, а именно 50 км/ч. При преминаване на посочения автомобил в района на контрол, била отчетена скорост на движение от 83 км/ч, след отчитане на допустимото отклонение(3 км/ч), при максимално разрешена скорост от 50 км/ч. Скоростта на движение била установена с посоченото по-горе техническо средство чрез изготвяне на фотоснимка, отразяваща, дата, точен час, адрес и географски координати, както и скорост и самото превозно средство, в частност регистрационния номер на същото.

Въз основа на тези данни на основание 189, ал.5, вр. чл.188, ал.1 ЗДвП на жалбоподателката М. в качеството ѝ на собственик на превозното средство с рег. [рег.номер на МПС] бил издаден атакувания Електронен фиш серия К № 8412081.

Освен това жалбоподателят е наказван по административен ред за същото деяние - нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП, а именно с Електронен фиш серия К № 6483952, издаден от СДВР, връчен на 11.12.2022г., влязъл в сила на 29.12.2022г. (след изтичане на 14-дневния срок за обжалване, при отчитане на празничните и почивни дни), като наложената със същия глоба е надлежно заплатена.

Решаващият състав е приел, че процесният електронен фиш съответства по форма и съдържание на изискванията на чл. 189, ал. 4 ЗДвП във вр. с § 6, т. 63 от Допълнителните разпоредби (ДР) и в производството по налагане на санкция не е било допуснато формално нарушение. Въз основа на събраните доказателства съдът е обосновал извод, че А. М. е извършила вмененото ѝ нарушение на ЗДвП, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната ѝ отговорност, за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Приел е също, че нарушението е било извършено при условията на повторност, поради което и наложената санкция е законосъобразна и справедлива.

Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно, но в случая е налице по-благоприятен закон за дееца, който следва да бъде приложен съгласно чл. 3, ал. 2 от ЗАНН.

Правилен е изводът на СРС, че А. М. е извършила нарушение на чл. 21 ал.1 ЗДвП, с която

разпоредба е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават установената стойност в km/h. Когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от тази, установена в ал. 1: за населено място, извън населено място, автомагистрала и скоростен път, това се сигнализира с пътен знак (чл. 21, ал. 2 ЗДвП).

В разглеждания случай е установено, че М. е управлявала лек автомобил със скорост 83 км/ч. или с 33 км/ч. над максимално разрешената скорост от 50 км/ч. за населено място, което е установено и заснето с преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1, с инвентарен номер 11743F0. Ето защо неоснователни се явяват възраженията във връзка с това, че не са налице доказателства за максимално допустимата скорост в пътния участък. Няма спор и по това, че техническото средство е преминало през периодична проверка за техническа изправност, което се установява и с приетия Протокол № 037-СГ-ИСИС/30.03.2023г. г. на Българския институт по метрология, в който коректно е описан процесното АТТС с идентификационния му номер, а именно № 11743F0. Санкционната разпоредба на чл.182, ал.4 от ЗДвП, предвижда налагане на наказание глоба в двоен размер на предвиденото за съответното нарушение. В случая е налице превишаване на максимално допустимата скорост в населено място с 33 км/ч., което попада в хипотезата на чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, която предвижда за нарушения на максимално допустимата скорост за движение в рамките на населено място, когато превишаването е от 31 до 40 км/ч да се налага наказание глоба в размер на 400 лева, респективно двойният размер на същата се равнява именно на 800 лева, каквото е и наложената с атакувания електронен фиш глоба.

Според определението, дадено в § 6, т. 33 от ДР на закона, „повторно нарушение“ е това, което е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на НП, с което е наложено наказание за същото по вид нарушение. Налице са предпоставките, за да се приеме, че процесното нарушение е извършено в условията на повторност. В обжалвания ЕФ изрично са посочени видът и номерът на акта, въз основа на който наказващият орган е приел наличието от обективна страна на този съставомерен признак. Посоченият санкционен акт, видно от отбелязването в информационна система АИС- АНД, в справката- картон на водача е връчен на 11.12.2022г., не е обжалван и е влязъл в сила на 29.12.2022г. Действително липсва приложена по делото разписка за връчване на електронния фиш, каквито възражения се сочат от жалбоподателя, но факта на доброволно заплащане на глобата по ЕФ, настоящият съдебен състав също намира за достатъчно категорична индиция за надлежното уведомяване на нарушителя. С оглед на това извършеното нарушение на 03.11.2023 г. безспорно попада в едногодишния срок, посочен в легалната дефиниция на понятието повторност. Наложено наказание е в предвидения в закона абсолютен размер и не подлежи на корекция.

Съгласно чл. 189, ал. 4 ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Във второто изречение на ал. 4 на чл. 189 ЗДвП изрично е регламентирано минимално необходимото съдържание на ЕФ, което включва: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Нормата установява, че образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. В ал. 5 - ал. 11 на чл. 189 ЗДвП е

регламентирана специалната процедура за издаване, обжалване и влизане в сила на ЕФ.

Настоящата съдебна инстанция приема, че първостепенният съд е провел съдебно следствие по начин, който да обезпечи всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина. Съдът е установил, чрез допустимите от закона доказателства и доказателствени средства дали е извършено административното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. В тази връзка следва да се има предвид, че касаторът не е ангажирал доказателства, оборващи по категоричен начин констатациите в ЕФ.

Настоящият съдебен състав обаче констатира, че с последните изменения с ЗДвП /обн. ДВ, бр. 64 от 5.08.2025 г., в сила от 7.09.2025 г./ е отпаднала наказуемостта за повторни нарушения по чл. 182, ал. 1, т.4 от ЗДвП, предвидена в разпоредбата на чл.182, ал.4 от ЗДвП към датата на извършване на нарушението. В действащата редакция на чл.182, ал.4 от ЗДвП наказание за повторно нарушение е предвидено единствено за деяния по ал. 1, т. 5 и 6, ал. 2, т. 6, ал. 3, т. 6. При това положение несъмнено е налице по-благоприятен закон за дееца, който следва да бъде приложен съгласно чл.3, ал.2 от ЗАНН. В конкретния случай, доколкото извършването на процесното нарушение е безспорно установено, за него следва да се приложи закон за по-леко наказуемо нарушение, т.е. санкцията по основния състав на чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП, а именно глоба от 400 лв.

При това положение решението на СРС следва да бъде отменено, а в случая с оглед разпоредбата на чл.227, ал.1 АПК, касационната инстанция следва да измени процесния електронен фиш серия К № 8412081 съобразно изложеното по-горе.

Предвид изхода на спора на страните се следват половината от претендираните разноски за двете инстанции – на СДВР за юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 27е НЗПП в размер на 130лв., а на А. М. по представен списък на разноските и договори за правна защита и съдействие, сключени с адв. Т. Н. - адвокатско възнаграждение в размер на общо - 500 лв. за двете инстанции.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ и чл.222, ал.1 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, ХХІХ касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 2188 от 16.06.2025 г., постановено по АНД № 208 по описа за 2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 131 – ви състав, като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ Електронен фиш серия К № 8412081, издаден от СДВР, като вместо административно наказание "глоба" в размер на 800 лв., на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 4 от ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП,

НАЛАГА на А. М. административно наказание "глоба" в размер на 400 лв., на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП (изм. - ДВ, бр. 64 от 2025 г., в сила от 07.09.2025 г.).

ОСЪЖДА А. М. с ЕГН [ЕГН] да заплати на СДВР на основание чл.63д ЗАНН, сумата от 130 лева – юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на А. М. с ЕГН [ЕГН] сумата от 500 лева - адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове:

